

[Kjelgaard]

Danmark bør aktivt støtte EFs indsats over for de fattigste lande, og det bør fra EFs side tilstræbes, at u-landsbistanden fører til et nært samarbejde med modtagerlandene, at indgåede aftaler om både handel og private investeringer respekteres, og at handels-samkvetmet lettes mest muligt, f. eks. ved nedbrydning af toldskraker og skabelse af frihandelsområder. Det vil gavne både udviklingslandene og de industrialiserede lande, hvis de eksisterende statslånskredit- og garantiordninger samtidig bliver forbedret.

U-landene har brug for vores hjælp, men hovedbyrden ved deres udvikling må fremover som nu bæres af disse lande selv. Forskellige former for naturkatastrofer har imidlertid de senere år kuldkastet selv nok så vel-funderede udviklingsplaner og samtidig påført store befolkningsgrupper ufattelige lidelser. Derfor bør Danmark fremover lægge større vægt på at kunne yde hurtig og effektiv nødhjælp, hvad enten det drejer sig om naturkatastrofer eller krige, så de pågældende lande eller områder hurtigt igen bliver i stand til at fortsætte ved egen kraft.

Betydelige private indsamlinger i Danmark i de seneste år har klart demonstreret befolkningens vilje til at støtte den form for u-landshjælp. De frivillige humanitære organisationer over en stor indsats, og jeg tror, det ville kunne effektivisere vores samlede indsats, hvis samarbejdet mellem disse organisationer og Danida, der gør det godt og har en stor erfaring, blev endnu mere åbent.

I modsætning til denne form for hjælp står den stærkt politisk ensidige, såkaldte humanitære eller faglige bistand til undertrykte folk eller folkegrupper. Denne form for bistand, der har udviklet sig til et element i en socialistisk præget udenrigspolitik, bør bringes til ophør. Støtte til den slags skaber ingen forståelse i befolkningen eller i mit parti, men hvis vi i højere grad følger de retningslinjer, jeg her har skitseret, så tror jeg, at hovedparten af de penge, vi bruger til vores u-landsbistand, er givet godt ud, og at befolkningen vil have forståelse for, at vi gør det.

Langsted (CD):

Jeg skal indledningsvis sige, at vi i CD jo har et meget afslappet forhold til alt, hvad der hedder u-landshjælp og den slags ting. Vi

har, i de år vi har været med i folkettinget, stemt for u-landsbevillingerne, og jeg tror også, vi agter at blive ved med det i fremtiden.

Når jeg har sagt, vi har et afslappet forhold, er det naturligvis ikke ud fra den betragtning, at vi ikke kan være kritiske over for noget af det, der foregår med hensyn til u-landsbistanden fra Danmark og ud i den store verden, men det er for os at se småting i forhold til, hvad der virkelig ydes gennem Danida og gennem de beslægtede organisationer i Norden.

Nu er det naturligvis svært at komme frem med nyheder, når man står som den femte af talerne i denne debat, hvoraf de fire mere eller mindre er for det, der sker på dette felt. Jeg kan heller ikke fortælle eventyr som hr. Ellemann-Jensen, men der er noget, som måske kan tiltale fremskridtspartiets linje, i det, jeg vil fremhæve her. Jeg vil sammenligne forholdene, som de er i den store verden i dag stort set, med dem, der var i Danmark og i og for sig i mange andre lande for over hundrede år siden.

Dengang i vore verdensdele, hvor kommunikationsmidlerne egentlig var sådan, at vi i dag må sammenligne Danmark i dets udstrækning med hele verden, som den er i dag, eksisterede der naturligvis også både rige og fattige mennesker. Men der var uendelig stor forskel på dem, der dengang var rige, og dem, der dengang var fattige. Der skete en naturlig udvikling i Danmark, hvor vi ikke havde brug for revolutioner, men hvor det skete som en evolution, at de, der var rige, i virkeligheden som hr. Ellemann-Jensens gårdejer kunne dele ud af deres overflod til dem, der var fattige, således at vi i dag kan rose os af at have et af de samfund, hvor der er mindst ulighed mellem de enkelte befolkningslag, hvor man, som jeg hørte det sagt forleden dag, kunne sige, at mere end 50 pct. af os var velstillede. Vi skal som nation sammenligne os med den, der for hundrede år siden var velstillet i forhold til en fattig arbejder her i Danmark. Vi skal sammenligne os som nation med en fattig nation ude i Afrika, Indien, Asien, eller hvor det nu kan være.

Derfor er det en forpligtelse for os at hjælpe de nationer, så at de kan komme op ikke på det niveau, vi har, for det vil de sikkert aldrig kunne nå, og det vil de aldrig have